

[Holger Hansen.]

den decentraliseringsproces, vi ønsker, ja, er sådan set en forudsætning derfor. En kommunal inddeling uden amter ville betyde stærkere centralisering, og en sådan kommunestruktur ville betyde endnu større afstand fra den enkelte til administrationen; det kan være galt nok sine steder endda.

Når venstre er interesseret i decentralisering, skyldes det ønsket om, at beslutninger tages så nær borgeren som muligt, og at administrationen af disse beslutninger også finder sted så nær borgeren, som det er muligt.

Må jeg føje noget væsentligt til dette om decentralisering: en kort vej mellem borgeren og den administration, han skal betjenes af og betale til, er en forudsætning for et rigtigt fungerende folkestyre, og vi tillægger selvfølgelig dette en meget væsentlig værdi.

Det er altså udgangspunktet for den debat om opgavefordelingen, vi skal føre i dag, og som vil fortsætte ud i fremtiden. For det er jo rigtigt, at denne proces ikke stopper, men løber videre, ikke bare til virkningerne af kommunalreformen er udtømt, men også fremefter, videre, fordi samfundet ændrer sig og opgaverne for det offentlige ligeså.

Jeg vil gerne i forbindelse hermed nævne den byrdefordeling, som folketinget foreløbig har gennemført nu i 3 etaper. Den har jo at gøre med opgavefordelingen, fordi den medvirker til en ligestilling af borgerne i de forskellige dele af landet. Venstre står bag denne politik, og jeg er ganske klar over, at vi her er i modsætning til hr. Ove Hansens parti. Vi mener, det var rigtigt, at vi på det tidspunkt, hvor det skete, greb denne sag an. Vi mener sådan set, at det var på høje tid; ellers ville det danske samfund blive endnu mere skævdelt, end tilfældet har været. På den anden side mener vi ikke i venstre, at vi skal gå så vidt, at man skaber total lighed mellem skattetrykket i de forskellige kommuner. Dette ville efter vor mening være uforeneligt med et kommunalt selvstyre.

Må jeg i denne forbindelse nævne en lille ting, som måske spiller en større rolle i hele denne problemstilling, end vi tænker os. Vi har gennem vort nye skatteopkrævningssystem, kildeskattesystemet, været med til at følge de kommunale skatteprocenter. Vi har gjort dette ud fra ønsket om en rationel

skatteopkrævning, og jeg skal i øvrigt ikke gøre nogen bemærkninger om det. Men vi har altså dølgnet de kommunale skatteprocenter. Vi er enige om, at de folkevalgte skal have et ansvar, også et økonomisk ansvar, i deres kommune. Er vi ikke i færd med at udvande dette ved at smække amts- og kommuneskatteprocenterne sammen med statens og for borgeren præsentere dette i en fælles trækprocent? Skubbes ansvaret her ved ikke over på staten eller med helt nøjagtig adresse over på finansministeren? Jeg ved vel, at borgeren en gang om året får at vide, hvad de kommunale skatteprocenter er, men det er trækprocenten, han stifter bekendtskab med på hver lønningdag, og her er jeg så ovre i emnet om samarbejde og styre. Jeg understreger altså dette problem, som nok er lille, men som jeg tror vi bør give os til at grave ned i, ikke nødvendigvis for at dele disse skatteopkrævende opgaver i 3 portioner igen, men for måske på anden vis bestandig at lade borgeren have for øje, hvad der sker i hans kommune, hvad der sker med dens udgifter, og hvad der sker med bevægelserne i de skatteprocenter, han skal betale til sin kommune.

Perspektivredegørelsen har rejst spørgsmålet om, hvorvidt den decentralisering, kommunalreformen er udtryk for, må føre til en revision af den samlede økonomiske og fysiske planlægning. På det økonomiske område bliver det, efterhånden som kommunerne kommer til at stå for relativt større dele af det offentlige forbrug og investeringen, af stor vigtighed for den samlede økonomiske politik at sikre en budgetmæssig koordination og en økonomisk planlægning, der er indbyrdes afstemt imellem kommune, amt og stat. Vi kender allerede som tidligere nævnt de rullende budgetter inden for statens område, og mange steder i kommunerne er man ved at følge dette op. Det bliver formentlig nødvendigt med en samordning mellem sådanne budgetrammer hos stat, amt og kommune.

Jeg har bemærket mig, at arbejdsministeren giver udtryk for, at disse vigtige spørgsmål vil blive taget op mellem de berørte ministerier og de kommunale organisationer. Det bliver formentlig omkring dette område, de langsigtede linjer på det styringsmæssige område skal lægges.

Vi har jo gennem årene kendt mange for-